

det, som interesserer mig i Øjeblikket, er, om disse ekstraordinære Foranstaltninger udføres paa en saadan Maade, at alt tyder paa, at der er Sikkerhed for, at de 31 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. slaa til. Jeg ønsker, at disse Penge skulle slaa til til, hvad der er forudsat, at der skal udføres.

Zahle: Det var en haard Dom, det ærede Medlem fra Bælum (J. H. Jensen) fældede over det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) som Forsvarsminister i sin Tid ved at sige, at ethvert fornuftigt Menneske kunde da vide, at Garnisonsflytningerne vilde komme til at koste overmaade mange Penge. Thi det ærede Medlem fra Ringkøbing gik vel som Medlem af Tinget og Forsvarsminister ud fra, at hele Flytningen kunde ske gratis, det var først den 31. Maj 1910, der kom Indberetning til Ministeriet om, hvad det vilde koste, og ingen i Ministeriet kunde før den Tid danne sig nogen som helst Forestilling om, hvad det vilde koste, selv om det havde trukket op til, at det vilde koste noget. De almindelige Betragtninger, man kunde gøre sig, kunde kun føre til, at Militærudgifterne vilde blive meget, meget højere, end de Herrer sagde, og deri have vi faaet — jeg kan sige, paa den allersørgeligste Maade — fuldkommen Ret. Men de Herrer have ikke holdt, hvad de lovede Vælgerne, for de lovede: ikke over 31 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til ekstraordinære Militærudgifter og ikke over 2 $\frac{1}{4}$ Mill. Kr.s Stigning af de ordinære Militærudgifter. Dog gaa de med til langt mere end 2 $\frac{1}{4}$ Mill. Kr.s Stigning af de ordinære Militærudgifter og gaa i Dag til en Bevilling paa 2 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. udover de 31 $\frac{1}{2}$ Mill., og det kunne de Herrer slet ikke tilsløre ved nogen Manøvre. De have ikke holdt, hvad de lovede deres Vælgere. Jeg maa for øvrigt sige, at jeg havde heller ikke ventet, at de vilde holde det.

J. H. Jensen: Nu indrømmede den forhenværende Konseilspræsident, at han og hans Forsvarsminister paa ingen Maade kunde vide midt i Maj, hvor meget disse Udgifter kunde beløbe sig til. Det var først den 31. Maj, de fik det at vide i alle Enkeltheder. Men naar de i Midten af Maj, medens de underhandlede med By-

erne, ikke vidste det, er det urimeligt at forlange, at vi andre, som havde den Sag paa lang Afstand, skulde kunne vide noget. De kunde ikke vide noget og sagde ikke noget, og vi kunde ikke vide noget og sagde heller ikke noget.

Zahle: Jo, vi sagde noget, og de sagde noget. Vi sagde, at Militærudgifterne vilde blive meget højere end beregnet, men de benægtede det. Det skulde de ikke have gjort, hvis de ikke vidste noget som helst, for saa skulde de have sagt, at det vidste de ikke noget om, men saa vare de ikke blevne valgte.

Forsvarsministeren (Klaus Berntsen): Der er rettet to Spørgsmaal til mig, som jeg skal svare paa. Det ærede Medlem fra Bælum (J. H. Jensen) har spurgt mig; om jeg mener, at de 31 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., der ved Forsvarslovenes Vedtagelse ere blevne bevilgede til Iværksættelse af visse i disse Love bestemte Forsvarsforanstaltninger, kunne slaa til. Ja, det er min Overbevisning, at de kunne det; efter hvad der foreligger med Hensyn til, hvad der allerede er opført og bygget nu, gaar jeg ud fra, at de 31 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. ville slaa til. Saa kommer her, hvad der ikke var beregnet i Forsvarslovene, de 2 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., som ere udenfor de 31 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., idet man den Gang gik ud fra en forkert Forudsætning — men man gik nu en Gang ud fra den baade i Kommissionen og under Lovenes Behandling —, nemlig den, at Byerne vilde bringe betydelige Ofre for at faa Garnisoner paa Sjælland. Men i Stedet for stillede de Krav til Statskassen, og de Krav vare ikke smaa. Statskassen skulde forrente og afdrage de Summer, som vilde medgaa til Opførelse af de militære Etablissementer, som Kommunerne vilde opføre. Saa siger det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle), at han og hans Regering kunde ingen Mening have om, hvad det vilde koste. Ja, saa uvidende kunde de dog heller ikke være, at de ikke anede noget om Bekostningen, da den af den tidligere Forsvarsminister nedsatte Kommission under 1. Marts 1910 kom og meddelte Ministeriet, at Kommunerne ikke vilde bringe de Ofre, som vare paaregnede, og ikke vilde opføre Etablissementerne